

آموزش

شناخت انواع بیمه (۱۴)

■ در ادامه مباحث شناخت انواع بیمه در شماره‌های قبل، در این بخش پنجمین قسمت از مطالب مربوط به بیمه‌های اتومبیل و همچنین بخش چهارم از بیمه‌های انتکابی ارایه می‌شود امیدواریم مورد استفاده شما خوانندگان محترم قرار گیرد.

بیمه‌های اتومبیل (۵)

ذکر این نکته لازم است که در این حالت نیز بیمه‌گذار مديون پرداخت حق بیمه زمان تعلیق و همچنین تا تاریخ فسخ قرارداد خواهد بود.

اعلام خسارت

وظیفه دیگر بیمه‌گذار بیمه شخص ثالث اعلام خسارت به بیمه‌گر به محض اطلاع از وقوع حادثه و حداکثر ظرف مدت پنج روز می‌باشد. بیمه‌گذار می‌بایست متعاقباً گزارش مقامات انتظامی و کلیه مدارکی را که حاوی اطلاعات مربوط به علت و کیفیت وقوع حادثه، تاریخ و محل

بیمه متعلقه می‌بایست توسط بیمه‌گذار به طور یک جا و در زمان صدور بیمه‌نامه یا در سرسیدی که در بیمه‌نامه تعیین شده است، پرداخت گردد گفتنی است، شروع تعهدات بیمه‌گر مشروط به پرداخت اولین قسط حق بیمه می‌باشد. باید دانست در صورتی که بیمه‌گذار حق بیمه را در تاریخ صدور بیمه‌نامه یا سررسید تعیین شده در بیمه‌نامه پرداخت ننماید، تأمین بیمه‌گر بعد از پنج روز از صدور بیمه‌نامه یا ظهر روز سررسید تعیین شده مبلغ می‌شود و بیمه‌گر دیگر تعهدی نسبت به پرداخت خسارت احتمالی در مدت تعلیق نداشته و حق خواهد داشت بعد از یک ماه از تاریخ شروع تعلیق قرارداد، بیمه را فسخ نماید.

پرداخت حق بیمه

یکی دیگر از وظایف بیمه‌گذار پرداخت حق بیمه می‌باشد. در بیمه شخص ثالث به محض صدور بیمه‌نامه توسط بیمه‌گر، بیمه‌گذار موظف است با توجه به این که مديون پرداخت حق بیمه مندرج در بیمه‌نامه می‌گردد، مبلغ مذکور را به بیمه‌گر پرداخت نماید. باید توجه داشت حق بیمه مجموع مبالغی است که در بیمه‌نامه و احياناً اوراق الحاقی پیوست بیمه‌نامه بعنوان حق بیمه درج شده است. بدیهی است در صورتی که توافق کتبی خاصی بین بیمه‌گر و بیمه‌گذار انجام نشده باشد، حق

وظایف تعهدات بیمه‌گر

۱- اولین وظیفه بیمه‌گر پرداخت خسارات واردہ به افراد یا اشخاص ثالث در محدوده مواد و شرایط بیمه‌نامه و اوراق و ضمائم پیوست آن می‌باشد. بدیهی است حداقل خسارت قابل پرداخت با شرایط فوق تا مبلغ بیمه‌شده می‌باشد.

۲- میزان تعهدات جانی و مالی بیمه‌گر در مقابل اشخاص ثالث در بیمه‌نامه درج می‌شود. این میزان نباید از میزان حداقل تعیین شده در آئین‌نامه‌های اجرائی قانون بیمه اجراری مسؤولیت مدنی دارندگان وسائل نقلیه موتوری زمینی در مقابل اشخاص ثالث کمتر باشد.

۳- کسانی که در اثر حوادث رانندگی وسایط نقلیه موتوری موجب زیان بدنی اشخاص ثالث می‌شوند، موظفند کلیه کمک‌های اولیه لازم را برای نجات

نمایند.

عدم سازش

یکی از مهمترین و اساسی‌ترین وظایف بیمه‌گذار این است که او مجاز نمی‌باشد بدون موافقت کتبی بیمه‌گر با اشخاص به خصوص اشخاص ثالث توافق نماید و بیمه‌گر حقوق مربوط به توافق و تسویه خسارت‌های قبل پرداخت تحت بیمه‌نامه شخص ثالث تا میزان مبالغ تعهد شده در بیمه‌نامه را در کلیه مراحل و مراجع قانونی برای خود محفوظ نموده است. با این حال جوابگوی کلیه خسارت‌ها تام‌بالغ بیمه‌شده مندرج در بیمه‌نامه می‌باشد که میزان آنها توسط کارشناسان خود یا کارشناسان مراجع ذیصلاح تعیین می‌گردد.

وقوع حادثه، کلیه ادعاهای و مطالبات غرامت از ناحیه اشخاص ثالث، نام و مشخصات و نشانی اشخاص زیان‌دیده و همچنین نام و نشانی شهود احتمالی حادثه را در اختیار بیمه‌گر قرار دهد. بدیهی است در صورت خبر ندادن و یا تأخیر در اعلام آن و همچنین عدم ارائه اسناد و مدارک درخواستی از بیمه‌گذار توسط بیمه‌گر، اگر زیان و یا خسارتی متوجه بیمه‌گر شود، بیمه‌گر می‌تواند جهت جبران زیان مورد نظر به بیمه‌گذار مراجعه و درخواست جبران زیان واردہ را بنماید. در این رهگذر مأموران و کارشناسان اداره‌های راهنمائی و رانندگی و پلیس راه موظفند در مورد حوادث رانندگی صورت مجلس و گزارش فنی حاوی اطلاعات مورد لزوم را در تعداد نسخ کافی تهیه و تنظیم نموده و یک نسخه از آن به ذینفع بیمه یا متقاضی جهت ارائه به بیمه‌گر تسلیم

بیمه‌گر می‌تواند قرارداد بیمه را فسخ نماید. چنانچه تشیدی خطر حاصل شده ناشی از عمل بیمه‌گذار باشد، بیمه‌گر می‌تواند با مراجعت به محاکم دیصلاح، پس از پرداخت خسارت وارد به اشخاص ثالث، خواستار جبران ضرر و زیان خود از جانب بیمه‌گذار شود. در صورتی که بیمه‌گر پس از اطلاع از حصول تشیدی خطر به هر عنوانی به ابقاء قرارداد رضایت دهد دیگر نمی‌تواند به مراتب پیش گفته استناد نماید. از مصاديق رضایت به بقای قرارداد می‌توان دریافت قسمتی از حق بیمه‌ای که بیمه‌گذار مديون آن می‌باشد و یا قبول پرداخت خسارت پس از وقوع حوادث مشدد را نام برد.

جایزه عدم اعلام خسارت

چنانچه در زمان اعتبار بیمه‌نامه شخص ثالث خسارتی اعلام نشود که موجب پرداخت از محل بیمه‌نامه مذکور گردد، بیمه‌گر در هنگام تجدید بیمه‌نامه تخفیفاتی را به عنوان تخفیف عدم خسارت در حق بیمه متعلقه اعمال می‌نماید.

در حال حاضر تخفیف مذکور به استناد اتومبیل مورد بیمه اعمال می‌گردد، یعنی با همه این که نقش بیمه‌گذار یا بهتر بگوییم راننده وسیله نقلیه مورد بیمه در وقوع حوادث منجر به خسارت نقش اصلی و حساس می‌باشد، ولی تخفیف قابل اعمال مستند به عدم ایجاد خسارت توسط وسیله نقلیه مورد بیمه قابل اجرا می‌باشد.

تشدید خسارت و افزایش حق بیمه برابر یکی از مواد آیینه نامه اجرایی

خواهد نمود. در هر حال خسارت وارد به راننده‌ای که حادثه در اثر مستی او ایجاد شده است، غیرقابل پرداخت می‌باشد.

تعیین خسارت و پرداخت و تسویه آن

در بیمه شخص ثالث تخمین و برآورده خسارات مالی توسط کارشناسان بیمه‌گر انجام می‌شود. در صورتی که توافق لازم بین بیمه‌گر و بیمه‌گذار در مورد خسارت تعیین شده حاصل نشده یا نشود، موضوع از طریق داوری مورد حل و فصل قرار می‌گیرد. رسیدگی به خسارت پس از ارائه کلیه اسناد و مدارک و اطلاعات مورد لزوم از جانب بیمه‌گذار و اشخاص ثالث به بیمه‌گر آغاز می‌شود و در صورت حصول توافق بین بیمه‌گر و بیمه‌گذار خسارت تعیین شده حداقل ظرف مدت پانزده روز از تاریخ توافق و در صورت عدم توافق ارجاع مورد به داوری یا محاکم دیصلاح حداقل ظرف مدت پانزده روز از تاریخ اعلام رأی داوری یا محاکم دیصلاح پرداخت و تسویه می‌شود. بدیهی است هنگام تسويه قطعی خسارت کلیه مبالغی که بیمه‌گر بابت همان حادثه پرداخت نموده است از خسارت قابل پرداخت کسر خواهد شد.

تشدید خطر

در بیمه شخص ثالث نیز همانند سایر شاخه‌های بیمه در صورتی که در موضوع بیمه تشید حاصل شود، بیمه‌گر مجاز خواهد بود تا در میزان حق بیمه متعلقه تجدیدنظر نموده و پرداخت آن توسط بیمه‌گذار را خواستار شود. بدیهی است در صورتی که بیمه‌گذار با پرداخت حق بیمه مشدد توافق نداشته باشد،

تصدومین انجام دهنده و در این مورد بیمه‌گر موظف می‌باشد هزینه مربوط به این گونه کمک‌ها را که بیمه‌گذار متحمل می‌شود، تا ۲۰ درصد کل خسارت قابل پرداخت در ازای دریافت اسناد و مدارک مثبته پرداخت نماید.

۴ - بیمه‌گر موظف است خسارت وارد به اشخاص ثالث در اثر محمولات وسایل نقلیه مورد بیمه را به ایشان پرداخت نماید و در هر حالت خسارت‌های ناشی از عملیات بارگیری و تخلیه و همچنین خسارات وارد به خود محمولات وسایل نقلیه بیمه‌شده از شمول تعهدات بیمه‌گر خارج می‌باشد.

۵ - در صورتی که وسیله نقلیه مورد بیمه، توسط راننده‌ای هدایت شود که در هنگام وقوع حادثه فاقد گواهینامه رانندگی بوده یا گواهینامه رانندگی او به علی‌باطل شده باشد و یا این‌که باتوجه به ضوابط و مقررات رانندگی گواهینامه وی متناسب با نوع وسیله نقلیه موتوری مورد بیمه نباشد خسارات وارد به اشخاص ثالث از سوی بیمه‌گر در محدوده مقررات و شرایط مندرج در بیمه‌نامه شخص ثالث جبران شده و بیمه‌گر پس از پرداخت مذکور به مسؤول حادثه مراجعه و خواستار جبران خسارت‌های پرداخت شده و زیان‌هایی که متحمل گردیده است، خواهد شد. پس در هر حال نداشتن گواهینامه به هر شکلی مانع از دریافت خسارت از جانب اشخاص زیان‌دیده نخواهد بود.

۶ - در مورد وسیله نقلیه‌ای که راننده آن در حالت مستی مبادرت به رانندگی می‌نماید خسارت وارد به اشخاص ثالث تا سقف مبلغ بیمه‌شده از جانب بیمه‌گر پرداخت می‌شود و سپس بیمه‌گر جهت جبران زیان وارد به مسؤول حادثه مراجعه و مطالبه خسارت

از یک سال پس از قطع مرور زمان محاسبه خواهد شد.

طلبکاران بیمه گزار می‌توانند با توافق بیمه‌گر، قرارداد بیمه شخص ثالث را ابقاء نمایند.

حدود جغرافیائی اعتبار بیمه‌نامه

اعتبار بیمه‌نامه شخص ثالث در محدوده خاک کشور جمهوری اسلامی ایران می‌باشد و برای موارد دیگر مشروط به توافق بیمه‌گر و بیمه‌گذار خواهد بود.

نکاتی چند در مورد بیمه شخص ثالث

پرداخت غرامات فوت و نقص عضو معمولاً به موجب آرای صادره از جانب مراجع ذیصلاح و هزینه‌های معالجه ناشی از حادثه، حداکثر تا مبلغ مندرج در بیمه‌نامه میسر خواهد بود. هرگونه سازش و توافق بیمه‌گذار و نمایندگان او در انتخاب نوع دیه معمولاً منوط به جلب موافقت کتی و رسمی بیمه‌گر می‌باشد. در غیر این صورت معمولاً بیمه‌گر معادل ریالی کمترین حد از شقوق دیه را که در قانون دیات تعیین شده است به عنوان غرامت پرداخت می‌نماید.

تعهد بیمه‌گر در مورد دیه افراد خارج از وسیله نقلیه، محدود به تعداد خاصی نمی‌باشد و بنابر اقتضای حادثه مشخص می‌گردد. ولی در مورد افرادی که در داخل وسائل نقلیه هستند، مسؤولیت بیمه‌گر محدود به تعداد سرنشینان مجاز وسیله نقلیه برابر آنچه در کارت شهربانی وسیله نقلیه تحت عنوان ظرفیت مجاز قید شده، می‌باشد.

از آنجا که برابر بند ب از ماده ۲ قانون بیمه اجرایی مسؤولیت مدنی دارندگان وسائل نقلیه مotorی زمینی در مقابل اشخاص

فسخ بیمه‌نامه از طرف بیمه‌گذار

در چهار مورد ذیل بیمه‌گذار مجاز به فسخ بیمه‌نامه خواهد بود:

- ۱) در صورتی که پس از منتفی شدن وضعیت تشدید‌کننده مندرج در بیمه‌نامه بیمه‌گر با اعطای تخفیف در حق بیمه موافقت نماید.

۲) در صورت توفیق وسیله نقلیه از طرف مقامات ذیصلاح.

۳) در صورت ورشکستگی بیمه‌گر و عدم مجاز بودن بیمه‌گر به ادامه فعالیت بیمه‌گری.

۴) در صورت از بین رفتن وسیله نقلیه مورد بیمه نیز بیمه‌گذار مجاز به فسخ قرارداد بیمه شخص ثالث خواهد بود.

نحوه رسیدگی به اختلافات

رسیدگی به اختلافات و حل و فصل مسائل و مشکلات بین بیمه‌گر و بیمه‌گذار در بیمه شخص ثالث، از طریق داوری و با انتخاب داور توسط هر یک از طرفین و در نهایت انتخاب سردار و همچنین محاکم و مراجع ذیصلاح امکان‌پذیر می‌باشد.

مرور زمان در بیمه شخص ثالث

مدت مرور زمان دعاوی مربوط به بیمه‌نامه شخص ثالث از تاریخ وقوع حادثه مدت دو سال می‌باشد، مشروط برآن که در شرایط عمومی بیمه نامه قید شده باشد هر نوع اقدام و عمل ذینفع در مورد مطالبه خسارت اعم از ارسال نامه و تلگراف یا اظهارنامه‌های قانونی قاطع مرور زمان خواهد بود و مرور زمان جدید بعد

قانون بیمه اجرایی مسؤولیت مدنی دارندگان وسایل نقلیه مotorی زمینی در مقابل اشخاص ثالث، چنانچه بیمه‌گذار مرتکب بی‌احتیاطی و بی‌بالاتی‌های مکرر شود، به طوری که در مدت حداکثر یک سال اعتبار بیمه‌نامه دو خسارت یا بیشتر را موجب شود و جمع خسارت نیز از مبلغی که قبل از تعیین شده است تجاوز نماید ۲۰ درصد حق بیمه اضافه دریافت خواهد شد. با گذشت سال‌های متمادی از تاریخ تصویب آئین نامه مذکور چون عملاً امکان به اجرا در آمدن این شرط تحقق نیافرته است با توجه به مصوبات اخیر و در جهت شناسایی بیمه‌گذاران خوب و عدم اعمال هزینه‌های مربوط به پرداخت خسارت‌های مکرر به بیمه‌گذاران محتاط مقرر شده است که حق بیمه اضافی که می‌باشد توسط بیمه‌گذاران بی‌احتیاط پرداخت شود، در سر رسید بیمه‌نامه‌های ایشان و با فرمول خاصی به نسبت تعداد خسارت پرداخت شده و در سطح کلیه شرکت‌های بیمه از بیمه‌گذاران مذکور دریافت گردد.

فسخ بیمه‌نامه از طرف بیمه‌گر

در موارد زیر بیمه‌نامه شخص ثالث از جانب بیمه‌گر قابل فسخ می‌باشد:

- ۱) در صورت عدم پرداخت حق بیمه توسط بیمه‌گذار.

- ۲) بعد از هر خسارتی که بیمه‌گر ملزم به پرداخت آن گردد.

- ۳) در صورت تشدید خطر، مگر آن که در مورد تشدید خطر مذکور بین بیمه‌گر و بیمه‌گذار توافق خاصی به عمل آمده باشد.

- ۴) در صورت ورشکستگی و اعسار بیمه‌گذار. بدیهی است در این‌گونه موارد

پوشش مازادی اعم از مالی یا بدنی به هر میزانی از شرکت بیمه اخذ نماید کلیه استثنایات فوق بلا اثر خواهد بود.

متصرفین غیر قانونی وسائل نقلیه یا به رانندگان فاقد گواهینامه رانندگی مشمول قانون مذکور نمی باشد، چنانچه بیمه گذار علاوه بر پوشش های بیمه شخص ثالث قانونی هرگونه

اشخاص ثالث، کارکنان بیمه گذار مسؤول حادثه حین کار و انجام وظیفه به عنوان شخص ثالث تلقی نمی شوند و همچنین برابر بند ۴ ماده ۴ همین قانون خسارت وارد به

بیمه های اتکایی (۴)

از صورتحساب های دوره مطالبه و دریافت نماید.

اعلام خسارات معوق (Outstanding Claims)

بیمه گذار اتکایی موظف است در پایان هر سال خساراتی را که به او اعلام شده ولی هنوز رسیدگی یا پرداخت نکرده است را به بیمه گز اتکایی اعلام نماید.

کارمزد (Commission)

در قراردادهای نسبی، معمولاً طرفین توافق می نمایند درصدی از حق بیمه خالص (حق بیمه + حق بیمه اضافی - حق بیمه برگشت) به عنوان کارمزد به بیمه گز اتکایی برگشت داده شود. هدف از پرداخت کارمزد جبران هزینه های بیمه گز اتکایی (شامل هزینه های تحصیل بیمه نامه و هزینه های اداری) می باشد.

البته چون هزینه های بیمه گران مستقیم در رشته های مختلف در کشورهای مختلف و با توجه به وسعت هر شرکت متفاوت است کارمزد اتکایی بیشتر بر مبنای ساختار پرتفوی و سودآوری آن تعیین و توافق می شود. محاسبه و پرداخت کارمزد معمولاً

به موجب قرارداد می تواند به بیمه گز اتکایی واگذار نماید.

به مجموع سهم نگهداری و سهم واگذاری

ظرفیت، حد قرارداد اتکایی گفته می شود.
چگونگی اعلام عملیات قرارداد
در قراردادهای اتکایی نسبی شرط می شود

که اطلاعات مربوط به عملیات قرارداد در دوره های معینی (عموماً سه ماهه) به بیمه گز اعلام گردد.

اطلاعات شامل صورت بیمه نامه ها و
الحاقی های صادره و خسارات پرداختی به
علاوه صورتحساب سهم بیمه گز اتکایی از هر
یک از عملیات فوق می باشد. البته امروزه به
دلیل حجم وسیع عملیات معمولاً تنها به
ارسال صورتحساب اکتفا شده و از ارسال
صورت های مربوط به عملیات (برdro)
خودداری می شود.

خسارت نقدی (Cash Claim)

در صورت وقوع خسارتی بیش از یک رقم معین که در قرارداد قید می شود، بیمه گذار اتکایی می تواند سهم بیمه گران اتکایی را خارج

علاوه بر شرطی که گفته شد و معمولاً در هر دو گروه قراردادهای اتکایی وجود دارند، هر یک از گروه های قراردادهای اتکایی (قراردادهای نسبی و غیرنسبی) بنا به ماهیت و عملکرد خود دارای شروط خاصی نیز می باشند تا نوع پوشش اتکایی، عملکرد پوشش و رابطه طرفین قرارداد تبیین گردد. حتی شروط یک نوع قرار اتکایی، مثلاً قرارداد مشارکت برای دو رشته مختلف مثلًا حوادث شخصی و باربری، بنا به ماهیت رشته بیمه ای دارای تفاوت هایی می باشند.

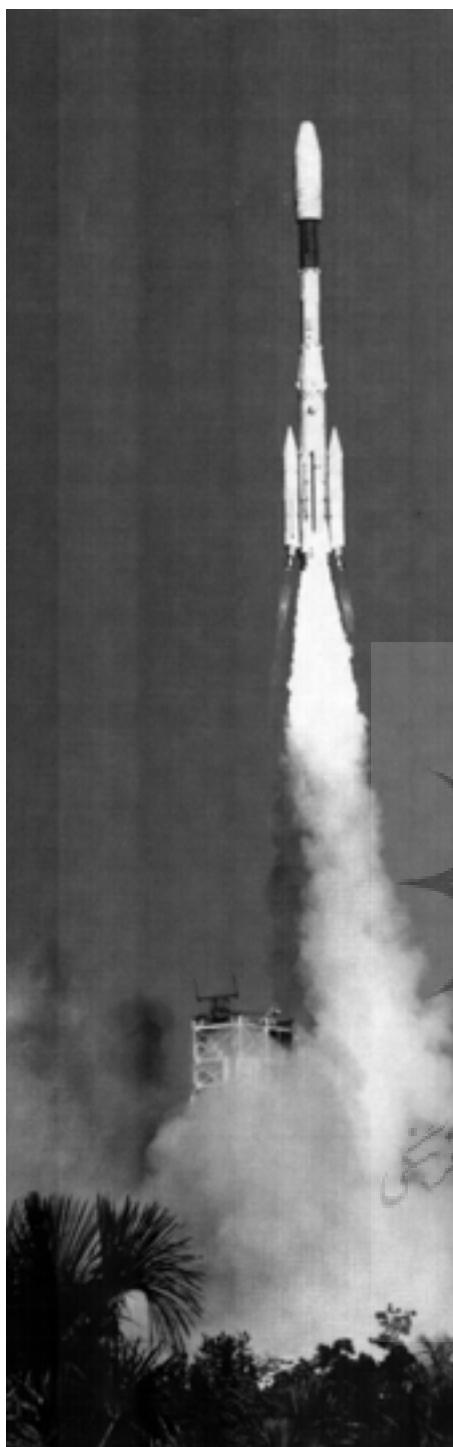
ابتدا به شروط خاص قراردادهای نسبی و سپس به شروط خاص قراردادهای غیرنسبی می پردازیم.

سهم نگهداری (Retention)

مقدار یا سهمی است که بیمه گذار اتکایی به موجب قرارداد اتکایی باید برای خود نگهداری نماید.

سهم واگذاری (Cession)

مقدار یا سهمی است که بیمه گذار اتکایی

می‌گردد، علاوه بر این که ممکن است کلیه حق بیمه‌ها وصول نشده باشند بیمه‌نامه‌هایی که حق بیمه آنها نیز وصول شده است، هنوز تا مدتی پس از آن دوره اعتبار خواهد داشت و حق بیمه آنها را نمی‌توان کسب شده به حساب آورد. یعنی احتمال پرداخت خسارت برای آنها وجود دارد. نسبتی از حق بیمه سهم بیمه‌گران اتکایی از سهم آنها کسر و به صورت سپرده به مدت یک سال نزد بیمه‌گذار اتکایی باقی خواهد ماند. پس از پایان مدت، اصل سپرده و سود متعلقه به بیمه‌گر اتکایی برگشت داده می‌شود.

درصد ذخیره حق بیمه و سود قابل پرداخت به آن توافق و در قرارداد قید می‌گردد.

مشارکت در منافع

(Profit Commission)

به منظور تشویق بیمه‌گذار اتکایی به بهبود نتیجه و سودآوری قرارداد اتکایی از طریق انتخاب دقیق‌تر موارد بیمه در قراردادهای نسی، شرطی برای مشارکت بیمه‌گذار اتکایی در سود قرارداد پیش‌بینی شده و به موجب آن بیمه‌گر اتکایی درصدی (حتی در مواردی بیش از ۵۰ درصد) از سود هر دوره قرارداد را به او برگشت می‌دهد.

در محاسبه مشارکت در منافع نیز مانند کارمزد معمولاً از یکی از دو روش ثابت یا متغیر استفاده می‌شود.

در روش ثابت درصد معینی از سود به بیمه‌گذار اتکایی برگشت داده می‌شود، در حالی که در روش متغیر هر قدر میزان سود قرارداد افزایش یابد درصد مشارکت در منافع قابل پرداخت نیز افزایش می‌یابد.

به یکی از دو روش زیر انجام می‌شود.

الف - نسبت ثابت:

در این روش توافق می‌شود بیمه‌گر اتکایی نسبت معینی (مثلًاً ۴۰ درصد) از حق بیمه را به عنوان کارمزد به بیمه‌گذار اتکایی پرداخت نماید.

ب - روش متغیر:

در این روش توافق می‌شود به نسبت تقلیل ضریب خسارت نسبت کارمزد قابل پرداخت افزایش یابد.

بدین منظور معمولاً جدولی برای ضریب‌های مختلف خسارت تعیین و کارمزد قابل پرداخت برای هر ضریب در مقابل آن نوشته می‌شود.

مثال	نوع کارمزد	ضریب خسارت
	% ۴۵	% ۴۵ و بیشتر
	% ۴۶	% ۴۵ تا % ۴۴
	% ۴۷	% ۴۴ تا % ۴۳
	% ۴۸	% ۴۳ تا % ۴۲
.....
.....
.....
% ۳۵ و کمتر	% ۳۵	ملاحظه می‌شود هر قدر ضریب خسارت (یعنی نسبت خسارت به حق بیمه) قرارداد تقلیل یابد، نرخ کارمزد قابل پرداخت افزایش می‌یابد.

ذخیره حق بیمه

(Premium Reserve)

از آنجا که در پایان هر دوره که صورت عملیات آن برای بیمه‌گران اتکایی ارسال